

All texts and translations are from
The Koren Mesoret HaRav Kinot (Maggid, 2010)

<p>שָׁבַת [Our joy] ceased! And our detractors said, "Get away from me!" They called me dirty and repulsive, worse than all my peers. You spread a canopy over heaven to cover my Temple; You concealed Yourself and vanquished my strongmen. My foes applauded while my limbs drooped, as they trampled upon my heroes.</p>	<p>שָׁבַת, סוּרוּ מִנִּי שְׂמֵעוּנִי עוֹכְרֵי סְחִי וּמְאוּס הַשִּׁמּוֹנִי בְּעִדְרֵי חֲבֵרֵי סְכוּתָהּ מִשְׁכַּן מִסְכּוֹת דְּבִירֵי סְכוּתָהּ וְהִבְלִגּוּ גְבוּרֵי סִפְקוּ כִּף וּמַעֲדוּ אַבְרֵי. בְּסֵלָה כָּל־אֲבִירֵי:</p>
<p>כִּי You engraved Jacob's image into Your celestial throne. Repay them, as when You showed Your face to us. Drive them into the nether world; they scheme against Your sheltered ones. Cast them into hell-fire, they smashed Your pearls. Summon them to sip Your secret cup of poison. Let all their wickedness come before You.</p> <p>תָּבֵא Come upon the enemy who has annihilated us, led us away to the entrance of Hamath, expelled us to Halah and Habor, and dragged off in chains, old and young alike. Look down from on high; we are all Your faithful people! Remember, God, what has happened to us!</p>	<p>כִּי תָם חֲקֵת בְּכֶסֶם אוֹפְנִיךָ תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה, כִּאֲזַח חוֹזֵת פְּנִיךָ תִּרְדֵּף לְצִלְמוֹן, יוֹעֲצֵי רַע עַל צְפוּנֶיךָ תִּתֵּן לְהַבְהֵב נוֹתְצֵי פְּנִיךָ תִּקְרָא לְשִׁכְרָם בּוֹס, כִּמְנוּס בְּפְנִיךָ. תָּבֵא כָּל־רָעָתָם לְפָנֶיךָ: תָּבֵא אֵל צֵר אֲשֶׁר בָּלְנוּ לְמִבּוֹא חֲמַת, בְּחֲמָה נִהְלָנוּ עַד לְחֹלֶת וְחִבּוּר הַגִּלְגָּל זָקֵן וּבַחֹר וּבַתּוֹלָה בְּבָלְנוּ רֶם הִבֵּט נָא, עִמּוֹךְ כָּלְנוּ. זְכוּ יְהוּה מְהֵרָה לָנוּ:</p>

- א: טו** סֵלָה כָּל אֲבִירֵי אֲדָנִי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁפֵר בַּחוּרֵי גַת דָּרָךְ אֲדָנִי לְבַתּוּלַת בַּת יְהוּדָה :
- ב: טו** סִפְקוּ עֲלֵיךְ כְּפִימֵי כָּל עֲבָרֵי דָרְךְ שְׂרָקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשָׁם עַל בַּת יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר שְׂיִאמְרוּ כְּלִילַת יָפִי מְשׁוֹשׁ לְכָל הָאָרֶץ :
- ג: מג** סִכְתָּהּ בָּאָף וַתִּרְדְּפֵנוּ הַרְגֵתָ לֹא חֲמַלְתָּ : (מז) סְכוּתָהּ בְּעֵנָן לָךְ מִעֲבוּר תִּפְלָה : (מה) סְחִי וּמְאוּס תְּשִׁימֵנוּ בְּקִרְבַּי הָעַמִּים :
- ד: טו** סוּרוּ טְמֵא קָרָאוּ לְמוֹ סוּרוּ סוּרוּ אֵל תִּגְעוּ כִּי נָצוּ גַם נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסִיפוּ לַגּוֹר :
- ה: טו** שְׁבַת מְשׁוֹשׁ לִבְנוֹ נִהְפֵּךְ לְאֲבָל מִחֲלָנוּ :
- א: כב** תָּבֵא כָּל רָעָתָם לְפָנֶיךָ וְעוֹלָל לְמוֹ כְּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי עַל כָּל פְּשָׁעֵי כִּי רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוִי :
- ב: כב** תִּקְרָא כְּיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְבִּיב וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אֵף וְקִזְקֹק פְּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֲבִי כֵלָם :
- ג: סד** תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה קִזְקֹק כְּמַעֲשֵׂה דִידֵיהֶם : (סה) תִּתֵּן לָהֶם מִגְּנַת לֵב תִּצְלָתְךָ לָהֶם : (סו) תִּרְדֵּף בָּאָף וַתִּשְׁמַדְמֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם קִזְקֹק :
- ד: כב** תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עֲוֹנָךְ בַּת אֲדוּם גְּלָה עַל חַטְאֲתֶיךָ :
- ה: כב** כִּי אִם מְאוּס מֵאִסְתָּנוּ קִצְפֵת עָלֵינוּ עַד מָאֵד :

איכה How could You rush Your wrath,
ruining Your loyal people at the hand of Rome,
and not remember Your covenant with Abraham,
who met the challenge of Your trials?
And so, we exclaim,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You scorn us with Your scorn,
exiling at the hand of the haughty, those You freed from Egypt,
and not remember the rapid road You once opened for the
banner-bearing tribes?
And so, we speak,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You pronounce such words,
thrusting Your masses into wanton hands,
and not remember the assembly place You designated for Your followers?
And so, we lament,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You abandon Your Sanctuary in Your rage,
allowing strangers to defile it,
and not remember the wedding vows at Horeb,
which You etched in stone for Your dear ones?
And so, we state,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You so diligently toil
to allow brutes to tear Your lambs to pieces,
and not remember the precious friendship
with those whom You singled out to receive the Torah?
And so, we ululate,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You aim Your anger,
enabling sinners to despoil Your vineyard,
and not remember the lesson You taught to the ones
You took to Yourself, not to abandon them?
And so, we howl,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You reject us,
permitting oppressors to exterminate those who exalt You,
and not remember how You carried us on the wings of eagles?
And so, we moan,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You condemn us in Your fury,
imprisoning Your faith-witnesses in the hands of fiends,
and not remember the glorious crowns with which
You bedecked Your servants?
And so, we answer,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You utter in Your frightening anger,
defiling Your wonderful ones at the hands of the lewd,
and not remember the beautiful Temple songs so special to Your people?
And so, we shout,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You issue a declaration,
selling Your special servants to slave masters,
and not remember the thousands of angels present at Sinai?
And so, we sigh,
Remember, God, what has happened to us!

איכה How could You open Your mouth and long for
the looting of Your loyal ones at the hands of pirates,
and not remember the resplendent curls of hair which
You arranged for Your innocents?
And so, we cry,
Remember, God, what has happened to us!

איכה אצת באפך, לאבד ביד אדומים אמוניך.
ולא זכרת ברית בין בתרים אשר ברת לבחוניך.
ובכן בטנינו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה גערת בגערותך, לגלות ביד גאים גאוליך.
ולא זכרת דליעת דלוג דרך, אשר דלגת לדגליך.
ובכן דברנו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה הגת בהגיןך, להדף ביד הוללים המוניך.
ולא זכרת ועוד ותק וסת, אשר ועדת לוועדיך.
ובכן וקוננו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה ונחת בזעמך, לזלול ביד זרים ובוליך.
ולא זכרת חתנו חקי חורב, אשר חקקת לחמוליך.
ובכן חוינו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה טרחת בטרתך, לטרף ביד טמאים טלאיך.
ולא זכרת יקר ידידות ישר, אשר יחדת ליודעיך.
ובכן יללנו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה פונת בעסקך, לכלות ביד כושלים פרמך.
ולא זכרת לא לזנח לעולם, אשר למדת ללקיחתיך.
ובכן להגנו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה מללת במאסך, למחות ביד מונים מנשאיך.
ולא זכרת נשיאת נוצת נשר, אשר נשאת לנשואיך.
ובכן נהינו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה סחת בסערך, לסגר ביד סעפים סהדיך.
ולא זכרת עז עדי עדיים, אשר עשרת לעבדיך.
ובכן ענינו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה פצת בפחדך, לפגור ביד פרוצים פלאיך.
ולא זכרת צהלת צבי צדק, אשר צפנת לצבאיך.
ובכן צעקנו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה קראת בקריאתך, לקנות ביד קמים קרואיך.
ולא זכרת רגש רכב רבתיים, אשר רצית לרעיך.
ובכן רגננו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

איכה שאפת בשאפך, לשלול ביד שוללים שלמיך.
ולא זכרת תקף תלתלי תאר, אשר תבנת לתממיך.
ובכן תאננו.
זכר יהוה מה־היה לנו:

<p>⌘ How they have hurled My glorious crown from My head, and erected an idol in the Throne of Honor's stead. Because they abrogated the conditions counseled by My prophets, for He said: "If you follow My laws." Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!</p> <p>⌘ He devoured my judges, first distorting their judgment. He hid His face from them when He beheld their wickedness. He transformed rain to dust to astonish them, instead of: "I will grant your rain in their season!" He has made me filth and refuse! In His anger, He persecuted me! May His consolation soon delight me!</p> <p>⌘ He cut down their pride and severed their youth, and besieged their gates with a murderous sword. In the midst of the harvest, He swelled them with hunger, instead of: "Your threshing shall overtake the vintage!" Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!</p>	<p>אֵיכָה תִפְאַרְתִּי מִרְאשׁוֹתַי הַשְּׁלִיכוּ וּכְנָגַד בְּסֵאן הַכְּבוֹד, צֶלֶם הַמְּלִיכוּ בְּחִלְלֵי תִנְאֵי אֲשֶׁר חֲזוּי נִמְלְכוּ. וְכֵן, אִם-בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ: לְמָה תִרְיֹבוּ אֵלַי בְּלִכְם / חֻקּוֹ עָלַי דְּבָרֵיכֶם / מִיָּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: בְּלֵעַ שׁוֹפְטֵי, בְּמוֹעֲצוֹת עֹתָם וּפְנֵים הַסְתִּירוּ מִהֶם, בְּשׂוֹר עֹתָתָם וַיֹּמַר לְאַבְק מִטָּרֵם לְהִבְעִיתֶם. חִלְף וְנִתְמִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם: סְחִי וּמָאוֹס שְׁמֵנִי / כִּלְהָ בִאֲפוֹ וַיִּשְׁטַמְנִי / נְחֻמְיוּ מִהֲרָה יִשְׁעִשְׁעוּנִי:</p>
<p>⌘ Instead your tent was reduced to plunder, and your enemies mocked you in their oaths. Your babes expired in your laps, because you detested the words: "I am the LORD, your God!" Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!</p> <p>⌘ Children pleaded with their mothers for food, and God said to the protesting angels, "Get away from Me!" I brought you to the fertile Carmel for your pleasure, but you despised those who warned: "But if you do not obey!" He has made me filth and refuse! In His anger, He persecuted me! May His consolation soon delight me!</p> <p>⌘ To what other nation can I compare you, your old and your young together trampled? Confident that you could flee on horseback, you fled! I could no longer bear your heavy burden. I warned you when I said: "If you reject My laws." Why do you call Me to account? You have spoken harsh words against Me! You have done this to yourselves!</p> <p>⌘ Your false prophets misled you with vain visions. I sought to forgive you [by sending you true prophets whom you ignored], so why should I forgive? I persisted and sent others, to whom you replied brazenly as well. I angrily said: "I in turn will do this to you!" He has made me filth and refuse! In His anger, He persecuted me! May His consolation soon delight me!</p>	<p>כִּלְוֹ לְשׂוֹד כְּרָגַע אֱהָלֵיכֶם וּבְכֶם נִשְׁבְּעוּ מִהוֹלְלֵיכֶם לְחִיקְכֶם שִׁפְכוּ נַפְשׁוֹת עוֹלְלֵיכֶם. בְּמֵאֲסָכֶם שִׁיתָ, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לְמָה תִרְיֹבוּ אֵלַי בְּלִכְם / חֻקּוֹ עָלַי דְּבָרֵיכֶם / מִיָּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: לְאַמּוֹתֶם, כְּלִפְּוֹל אֲנָה, שָׁעוּ וַיִּצְוּ לְמַלְאַכָיו שֶׁתָּ, מִנֵּי שָׁעוּ אֶרֶץ הַכַּרְמֵל הַבְּאֵתִים וְשָׁעוּ. וַיִּשְׁנְאוּ מוֹכִיחַתִּי, וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ: סְחִי וּמָאוֹס שְׁמֵנִי / כִּלְהָ בִאֲפוֹ וַיִּשְׁטַמְנִי / נְחֻמְיוּ מִהֲרָה יִשְׁעִשְׁעוּנִי: מָה אֶעֱיֹדֶךָ, יִשִּׁישִׁיךָ עִם גּוֹרֵיךָ בּוֹסְסוֹ אוֹמְרִים עַל סוּס נָגוּס, עַל בֶּן נָסוּ נִלְאִיתִי נִשְׂא עוֹזוֹתֵיכֶם כְּהַעֲמָסוּ. וְאִיִּסְרְכֶם כְּנִמְתִּי, אִם-בְּחֻקְתִּי תִמְאָסוּ: לְמָה תִרְיֹבוּ אֵלַי בְּלִכְם / חֻקּוֹ עָלַי דְּבָרֵיכֶם / מִיָּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם: נִבְיְאֵיךָ טָעוּ, תִּרְמִית שׂוֹא חֲזוֹת וְאִדְרוֹשׁ לְסִלּוֹחַ, וּפְצַתִּי אֵי לֹאֵת פְּתִיתִים, וּכְנָגַדִי הִשִּׁיבוּ עֲזוֹת. וְאִנְפַתִּי וְשַׁחַתִּי, אֶף-אֲנִי אֶעֱשֶׂה-זֹאת: סְחִי וּמָאוֹס שְׁמֵנִי / כִּלְהָ בִאֲפוֹ וַיִּשְׁטַמְנִי / נְחֻמְיוּ מִהֲרָה יִשְׁעִשְׁעוּנִי:</p>

איכה פרק ב

- (יא) כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמֻרְמוֹרוֹ מְעֵי נִשְׁפָּף לְאַרְץ כְּבֹדִי עַל שֶׁבַר בַּת עַמִּי בַּעֲטוּף עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קַרְיָה :
(יב) לְאַמְתָּם יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגָן וַיֵּין בְּהִתְעַטְּפָם כְּחֹלֶל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּף נַפְשָׁם אֶל חֵיק אַמְתָּם :
(יג) מָה אֶעֱיֹד מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּה לָךְ וְאַנְחַמְךָ בְּתוֹלַת בַּת צִיּוֹן כִּי גְדוֹל פִּיִם שֶׁבָרְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ :
(יד) נְבִיאֲךָ חִזּוּ לָךְ שְׁוֹא וְתַפֵּל וְלֹא גִלּוּ עַל עוֹנֶךָ לְהַשִּׁיב שְׁבִיתְךָ שְׁבוּתָךְ וַיִּחְזוּ לָךְ מִשְׁאֹת שְׁוֹא וּמַדּוּחִים :

ויקרא פרק כו

- (ג) אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם : (ד) וְנִתְתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ בְּבוֹלָה וְעַץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיּוֹ :
(יג) אֲנִי יְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵיטֵי לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְת עַלְכֶם וְאוֹלָךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת : פ
(יד) וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה : (טו) וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמָּאֲסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת בְּרִיתִי : (טז) אֲף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת הַשְׁחָפֶת וְאֶת הַקְּדַחַת מִכְּלוֹת עֵינַיִם וּמַדִּיבַת נַפֶּשׁ וַיִּרְעַתֶם לְרִיק זֶרְעְכֶם וְאֲכַלְהוּ אִיְבֵיכֶם :

איִי Where is the promise to those who newly entered the covenant [performing circumcision at the time of the exodus] with the words “Thus says the LORD, ‘toward midnight,’” and with wondrous signs?
וְהֵן And now, they come [to sacred sites] in throngs, with their shoes on.
“They take their signs for true signs.”

איִי Where is the promise heard when Moses ascended to “thus address” the lofty spouse [the Jewish people]?
וְהֵן And now she is disgraced by knaves.
“It is like men wielding axes.”

איִי Where is the promise of the sixty letters of the ancient priestly blessing?
“Thus shall You bless,” comparable to sixty strong guards.
וְהֵן And now, they are worn and weary,
“Hatched like a gnarled tree.”

איִי Where is the promise of when [Balaam] tried to curse, but instead blessed Your holy people?
His intended curse was converted to blessing when You said,
“Return [to Balak] and speak thus.”
וְהֵן And now, they besiege Your holy city.
“They set fire to Your Sanctuary.”

איִי Where is the promise given to the loyal Levites when You selected them?
“This is what you should do to them to cleanse them” for Your eternal abode.
וְהֵן And now, they storm and shake the heavens.
“They brought low in dishonor the dwelling place of Your Presence.”

איִי Where is the promise of the seven divinely specified rams’ horns?
“Do this in six days” to collapse the walls.
וְהֵן And now, our gates have sunk into the ground.
“They burned all of God’s Tabernacles.”

איִי Where is the promise of the hidden blessed treasures, which were assured by the prophets who said, “Thus says [the LORD]”?
וְהֵן And now my budding youths lie swollen with hunger in the courtyards.
“Till when, O God, will the foe blaspheme?”

איִי כֹּה פְּרִיטוֹת חֲדָשׁוֹת בְּרִיתוֹת
בְּכֹה אָמַר כְּחֻצוֹת לַיְלָה, בְּמוֹפְתֵי אוֹתוֹת.
וְהֵן עֵתָה לְהִקּוֹ בְּנַעֲלֵיהֶם לְאַתּוֹת
שָׁנוּ אוֹתָתָם אוֹתוֹת:
איִי כֹּה מִשְׁמַע וּמִשָּׁה עֲלָה
כֹּה תֹאמַר לְנֹת בֵּית מַעֲלָה.
וְהֵן עֵתָה נֹאצוּהָ בְּנֵי עוֹלָה
יִדְעוּ, כִּמְבִיא לְמַעֲלָה:
איִי כֹּה שֵׁיחַ שְׁשִׁים אוֹתֵיזוֹת הַקְּדוּמוֹת
כֹּה תְּבָרְכוּ, לְשִׁשִּׁים גְּבוּרִים דּוּמוֹת.
וְהֵן עֵתָה עֲתָקוּ רְדוּמוֹת
בְּסִבְבָּן עֵץ קְרָדְמוֹת:
איִי כֹּה פֶּץ לְקֹב, וּבִרְךָ עִם קְדוּשָׁךְ
בְּשׁוּב וְכֹה תְּדַבֵּר, הוֹמַר לְקְדוּשֵׁיךְ.
וְהֵן עֵתָה צְרוּ עַל עִיר קְדֻשָׁךְ
שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדְּשֵׁךְ:
איִי כֹּה קִיחַת לְוַיִּים שְׁלֹמִיךְ
כֹּה תַעֲשֶׂה לָהֶם, לְטַהֵרֵם לְבֵית עוֹלָמִיךְ.
וְהֵן עֵתָה רַעֲשׂוּ וְהִרְעִישׂוּ שְׁמִיךְ
לְאַרְץ חִלְלוּ מִשְׁכַּן־שְׁמִיךְ:
איִי כֹּה שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת עֲרֹץ
כֹּה תַעֲשֶׂה שְׁשֵׁת יָמִים, לְהַפִּיל חוֹמָה לְאַרְץ.
וְהֵן עֵתָה שְׁעָרִים טָבְעוּ בְּאַרְץ
שָׁרְפוּ כָּל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאַרְץ:
איִי כֹּה תִשׁוּעַת אֶסְמִי אוֹצֵר
בְּכֹה אָמַר, אֲשֶׁר לְחוּזִים נֹצֵר.
וְהֵן עֵתָה תִּפְחוּ פְּרָחֵי בְּחֻצֵר
עַד־מַתִּי אֱלֹהִים יִחַרְף צֹר:

Anyone who truly mourns for Jerusalem will
merit to see its joy (Ta'anit 30b)